

VENNENES SAMFUNN KVEKERNE

30. vi. 2007

ÅRSMØTEHILSEN 2007

Kjære venner!

Vi har vært samlet til årsmøte på Sagavoll Folkehøgskole Gvarv i kvekersamfunnets 189. år.

Tema for Årsmøtet var: *Hvordan finne den profetiske stemmen – i ord og handling – i vår tid?*

Ungdomsgruppa startet med den første av tre innledninger hvor temaet ble belyst fra flere sider. For noen var ordet profetisk noe uvant å bruke i kvekersammenheng, men vi fant også at det kunne dekke mye av det vi erfarer og gjør som kvekere. Det ble stilt en rekke spørsmål i innledningene, men to ble spesielt fremhevet: Hva kan du gjøre for å finne din egen religiøse erfaring og den profetiske stemmen? Hva kan du gjøre for at andre skal finne fram til sin religiøse erfaring og profetiske stemme?

Vi drøftet spørsmålene i mindre grupper, og kom så tilbake og delte våre erfaringer i plenum. Ungdommene fordelte seg på de ulike gruppene, noe som beriket samtalen for oss alle.

I gruppearbeidet ble det bekreftet at enkelte fant det vanskelig å bruke ordet ”profetisk”, mens andre ønsket å fylle bibelske begreper som profetisk stemme med kvekersk innhold. Da er det ikke bare ordene som bringer profetisk budskap, men også handlingene. Handlingene når ofte lengre ut, også til mennesker som står utenfor kvekerdommen. Vi har mye å formidle også til andre kirkesamfunn, og vi må finne måter å gjøre det på både i ord og handling. Vi har noe viktig å formidle som vi ikke kan tie om.

Forutsetningen for profetisk tale er å være stille for Gud, slik at vi hører Guds røst og handler deretter. Faren i dag er at vi er for travle til å være stille og lytte til Guds røst i vårt indre. Vi må samtidig ha en åpenhet for at alle kan tale profetisk og virke som formidlere av det guddommelige. Alle kan formidle profetisk gjennom ord og handlinger. Og ofte kan det være slik at vi selv ikke er klar over vår profetiske formidling. Den profetiske impuls bringer med seg positiv energi, men den kan også føre til kamp mot egne lyster og ønsker.

Ved å lytte til Gud i stillheten i andakten, men også gjennom fortellingene om andres religiøse erfaringer, åpner vi oss for den profetiske impulsen både i oss selv og i andre. Og når det gjelder disse tingene, må vi ikke være for forsiktige; vi må tale med tydelighet, si det som trengs! Når noe profetisk fyller oss og kommer gjennom oss, må vi dele det med andre.

I dag er det gjerne slik at den profetiske stemmen inngår i en dialog, den profetiske dialogen som nettopp innbefatter åpenhet, respekt, toleranse, samarbeid og samhandling, og i denne utvikles den profetiske stemmen. En slik dialog kan vi ha med Gud, slik Jona hadde, men også med andre mennesker. Ofte er det vanskelig å skjelne hva som er av Gud, og da må dette prøves i fellesskap.

Barna har hatt et innholdsrikt program parallelt med de voksnes program, bl.a. har de hatt samtaler om de stille andaktene og det å lytte til Gud i sitt indre. De har framført et skuespill om Jona og hvalen fra det gamle testamentet som viser noe om styrken i det profetiske kallet fra Gud. Dette gledet vi oss alle over og var takknemlige for.

Vår profetiske stemme i verden i dag, må ikke bare være ord, men konkret handling i de mange problemene vi står overfor: diskriminering av mennesker som er annerledes, mennesker

som flykter på grunn av fattigdom og klimaendringer, mennesker som lever i frykt og lidelse på grunn av krig og undertrykkelse.

Det er lett å føle maktesløshet og håpløshet, men ved å forankre oss i stillheten og i andakten, i Lyset og i fellesskapet, vil vi kunne gå inn i disse problemene., ledet av den profetiske stemmen som taler om å elske vår neste som oss selv og vise omsorg og kjærighet til vår klode.

Vi hørte med glede 80 år unge Egil Hovdenak fortelle om Kabylia-prosjektet og Kvekerhjelps arbeid. Vi så klart hvorledes dette prosjektet fikk fram den profetiske dimensjonen i sin respekt for enkeltmennesket i lokalbefolkningen, i likeverdige samarbeid, i bevisstgjøring av egne krefter og ved å tilrettelegge slik at folk kan hjelpe seg selv.

Slik kan vi bære den profetiske stemmen med oss inn i framtida.

For Vennenes Samfunn Kvekerne
Gvarv den 1. dag i 7. måned 2007

Erik Cleven
skriver

EPISTELEN FRA BARNA 2007

15 barn møttes på kvekernes årsmøte på Sagavoll folkehøgskole på Gvarv 28. juni til 1. juli 2007. Temaet på årsmøtet var profetisk stemme, og vi hørte historien om Jona i hvalens buk. Vi lagde tegninger til historien, forberedte et skuespill og lagde kostymer til dette.

Vi har fått god frokost, kjeks og kaker. Innimellom har vi vært veldig sultne. Vi har vært på tur. Vi har drevet med biljardbordet; vi har lekt mange leker ute og inne. Gymsalen har vært populær å leke i og noen har vært på scenen og sunget.

Noen av oss samlet inn penger på kvekerhjelpauksjonen. Det ble samlet inn 2 245 kroner og femti øre.

Lørdag kveld spilte vi skuespillet om Jona for de voksne. De synes vi var kjempeflinke. Senere på kvelden hørte vi en som spilte seljefløyte, munnharpe og fele. Vi danset til felemusikk sammen med de voksne. Det var gøy!

Vi har lyttet på lyder og vært med på andakt. Vi har snakket om at vi kan kjenne Gud i hele kroppen også når vi løper. Vi er blitt bedre kjent med hverandre og blitt gode venner.

Takk for et fint årsmøte!

Ellen, Christopher, Sara, Ingvild, Karen Sofie, Ariann, Isak, Adrian, Even, Johannes, Hanna, Emilie, Emilie, James og Ingebjørg